Krimināllieta Nr.11096041717
Lietvedības Nr.KA04-1074-17/19
ECLI:LV:RAT:2017:1123.11096041717.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
(pilns)
Rīgā 2017.gada 23.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Aina Nicmane
tiesnese Tamāra Broda
tiesnese Žaneta Vēvere,
piedaloties prokurorei Intai Pumpurei

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu saistībā ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona prokuratūras prokurores Intas Pumpures iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 7.jūlija spriedumu, kas labots ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 1.septembra lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas (turpmāk - pirmās instances tiesa) 2017.gada 7.jūlija spriedumu, kas labots ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 1.septembra lēmumu, nospriests sekojošais (lietas 1.sējuma 227.-229., 256.-267., 283.lapa).

/pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienots sods, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 25.jūlija spriedumu, un galīgais sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu.

Atbilstoši Krimināllikuma 52.panta ceturtajai daļai, soda termiņā ieskaitīta aizturēšana no 2017.gada 24.februāra līdz 2017.gada 25.februārim, kas atbilst 1 (vienai) brīvības atņemšanas soda dienai.

Nospriests /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli - nodošana policijas uzraudzībā, atcelt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

/pers. B/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 24.novembra spriedumu un Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu, galīgais sods pēc šo spriedumu kopības noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 17.maija lēmumu, un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu 8 (astoņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda termiņā ieskaitīts aizturēšanas un apcietinājuma laiks no 2015.gada 5.janvāra līdz 2015.gada 6.janvārim, no 2016.gada 11.septembra līdz 2016.gada 15.novembrim, no 2017.gada 24.februāra līdz 2017.gada 7.jūlijam.

Nolemts /pers. B/ piemēroto drošības līdzekli - apcietinājumu, atcelt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīti no /pers. A/ valsts ienākumos procesuālie izdevumi 247,45 euro (divi simti četrdesmit septiņi euro 45 centi) par zvērinātu advokātu sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Piedzīti no /pers. B/ valsts ienākumos procesuālie izdevumi 254,40 euro (divi simti piecdesmit četri euro 40 centi) par zvērinātu advokātu sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas izmeklēšanā un pirmās instances tiesā.

Noteikts procesuālo izdevumu par advokāta sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā labprātīgas samaksas termiņš 30 (trīsdesmit) dienas no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ar spriedumu izlemta rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem.

[2]Pirmās instances tiesa konstatēja turpmāk norādīto (lietas 1.sējuma 227.-229., 256.-267., 283.lapa).

/pers. A/ un /pers. B/ izdarīja zādzību - svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās iekļūstot telpā.

/pers. A/ 2017.gada 23.februārī kopīgas alkohola lietošanas laikā piedāvāja /pers. B/ apzagt baznīcu, kam /pers. B/ piekrita. Mantkārīgu tieksmju dēļ, zādzības nolūkā viņi abi 2017.gada 23.februāra vakarā pēc plkst.20.00, precīzi nenoskaidrotā laikā, piegāja pie Latvijas Apvienotās Metodistu Baznīcas Rīgas Otrās Draudzes ēkas /adrese/. /pers. A/ ar iepriekš piemeklētu atslēgu atslēdza baznīcas ēkas durvis un /pers. A/ un /pers. B/ nelikumīgi iekļuva baznīcas ēkā. /pers. B/ baznīcas ēkas 1.stāva gaitenī ievēroja tur novietoto velosipēdu „Cube", rāmja Nr.SO50409473, 70 euro vērtībā, ko nolēma nozagt. /pers. A/ nokāpa pa kāpnēm un iekļuva neaizslēgtajā ēkas pagrabtelpā, kur izmantojot to, ka pagraba telpā neviena nebija,

zādzības nolūkā paņēma velosipēdu „Felt", rāmja Nr.0600-15, 80 euro vērtībā. Pēc tam viņi abi, nesot līdzi katra nolaupīto velosipēdu, izgāja ārā no baznīcas ēkas un aizbrauca uz /pers. B/ dzīves vietu, kur turpināja lietot alkoholiskos dzērienus. Turpinot īstenot savu kopīgo noziedzīgo nodomu - slepeni nolaupīt svešu mantu, /pers. A/ piedāvāja un /pers. B/ piekrita turpināt zādzību. Ap plkst.21.20 ar nozagtajiem velosipēdiem viņi abi atgriezās pie baznīcas ēkas /adrese/. /pers. A/ atslēdza ēkas durvis un viņi abi iegāja ēkā un cauri zālei devās uz kabinetu. /pers. A/ paņēma zem galda nolikto krūmgriezi „OLEO MAC HC550E" 120 euro vērtībā un no skapjaugšas paņēma baznīcas ziedojumu (kolektes) kasti 15 euro vērtībā un iznesa no kabineta baznīcas zālē.

/pers. B/ izpētīja kabinetā esošās mantas un savā līdzpaņemtajā melnas krāsas mugursomā salika elektrisko skrūvgriezi SKIL Nr.201001518 ar lādētāju un bateriju 75 euro vērtībā, baltu sveci 0,35 euro vērtībā, 0,1 1 motoreļļu Universal 0,80 euro vērtībā, elektrības pārbaudes testeri UNI-T M838 kopā ar 2 kontaktvadiem Nr.2085827 25 euro vērtībā, elektrospaiļu komplektu 1,50 euro vērtībā, divas ekonomiskās 7W spuldzes, vienas vērtība l euro, kopā 2 euro, baznīcas dziesmu grāmatu 5 euro vērtībā, cērtņu komplektu (8 gab.) 8 euro vērtībā, un /pers. A/ /pers. B/ somu ar nozagtajām mantām iznesa no kabineta un kopā ar krūmgriezi nolika baznīcas zālē uz sola. Pēc tam viņi abi staigāja pa baznīcas zāli. Pēc tam /pers. B/ paņēma savu mugursomu, kurā bija saliktas kabinetā nozagtās mantas, bet /pers. A/ baznīcas zālē paņēma melnas krāsas mākslīgās ādas mugursomu NOWI 10 euro vērtībā, ar tajā ievietotajām mantām - pelēka metāla apaļas formas kausu 50 euro vērtībā, pelēka metāla kausu ar kājiņu 70 euro vērtībā, sarkanu dvieli 5 euro vērtībā, baznīcas vīnu „Kagors" 4 euro vērtībā, plastmasas trauku 0,80 euro vērtībā, diviem papīra salvešu iepakojumiem, katra vērtība 0,30 euro, kopā 0,60 euro, dievmaizītes 0,73 euro vērtībā, korķu vilķi 10 euro vērtībā, baltu adītu salveti 10 euro vērtībā un kabinetā nozagto krūmgriezi un kolektes kasti, un abi ar nolaupītajām svešajām mantām izgāja no baznīcas ēkas. /pers. A/ ar nozagto kolektes kasti rīkojās pēc saviem ieskatiem - naudas atrašanas nolūkā, atrodoties turpat pie baznīcas ārpusē aiz garāžas ēkas, tīši salauza kasti un salauzto kasti atstāja turpat. Pēc tam /pers. A/ un /pers. B/, līdzi ņemot baznīcā nozagtās mantas, ar nozagtajiem velosipēdiem brauca prom no nozieguma izdarīšanas vietas. Tādējādi viņi kopīgi darbojoties slepeni nolaupīja svešu Latvijas Apvienotās Metodistu Baznīcas Rīgas Otrai Draudzei piederošu mantu par kopējo vērtību 563,78 euro.

Ar šādam darbībām /pers. A/ un /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniedza Rīgas pilsētas Kurzemes rajona prokuratūras prokurore Inta Pumpure lūdzot pirmās instances tiesas spriedumu atcelt daļā par galīgā soda noteikšanu /pers. A/, jo tas ir nelikumīgs un šajā daļā taisīt jaunu spriedumu, kā arī protestu izskatīt mutvārdu procesā (lietas 1.sējuma 281.-282.lapa).

Protesta iesniedzēja uzskata, ka nosakot apsūdzētajam /pers. A/ galīgo sodu - brīvības atņemšanu uz vienu gadu, kura apmērs netiek protestēts, pirmās instances tiesa nav ieskaitījusi soda termiņā aizturēšanu un izciestā soda daļu. Atbilstoši Latvijas Republikas Augstākās tiesas lietā Nr.SKK-0008-14 norādītajam, neizciestais sods pēc iepriekšējā sprieduma tiek rēķināts uz apcietinājuma piemērošanas dienu, savukārt apcietinājuma laiks saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu tiek ieskaitīts soda termiņā jaunajā lietā. Tiesa nav ņēmusi vērā arī faktu, ka /pers. A/ tika aizturēts un no 2017.gada 2.maija izcieš brīvības atņemšanas sodu.

Protesta iesniedzēja nepiekrīt pirmās instances atzinumam, ka izdarīti divi noziedzīgi nodarījumi, jo uzskata, ka ir izdarīts viens turpināts noziedzīgs nodarījums saskaņā ar uzturēto apsūdzību. Tiesas izmeklēšanā un pirmstiesas izmeklēšanā netika iegūti citi pierādījumi, kas apliecinātu divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, ir tikai abu apsūdzēto pretrunīgās liecības. Uzskata, ka /pers. A/ un /pers. B/ ar savstarpēji saistītām darbībām, izdarīja vienu vienotu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu un tiesa likumīgi un pamatoti atzina abus apsūdzētos par vainīgiem inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Protesta iesniedzēja lūdz /pers. A/ ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas noteiktajā galīgajā soda termiņā, atbilstoši Krimināllikuma 52.panta ceturtajai un piektajai daļai, ieskaitīt aizturēšanu no 2017.gada 24.februāra līdz 2017.gada 25.februārim (tā labojot pārrakstīšanas kļūdu), kas atbilst 1 (vienai) brīvības atņemšanas soda dienai, aizturēšanu no 2014.gada 17.novembra līdz 2014.gada 19.novembrim, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, un izciestā soda daļu no 2017.gada 2.maija līdz 2017.gada 7.jūlijam.

Apsūdzētajam/pers. B/ noteiktais soda veids, mērs un galīgais sods ir piespriests pamatoti un likumīgi.

[4] Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore Inta Pumpure savu iesniegto apelācijas protestu [3] uzturēja pilnībā ar tajā norādītajiem argumentiem (lietas 2.sējuma 50., 51.-52.lapa).

[5] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ prokurores protestu uzskatīja par pamatotu un liecināja, ka izdarīto nožēlo, cietumā pavadītais laiks lika daudz ko pārdomāt, viņam ir ģimene un mazs bērns, kuri viņu gaida. Tāpēc lūdz tiesu, ja ir tāda iespēja, samazināt apcietinājuma termiņu vai piemērot piespiedu darbus (lietas 2.sējuma 50. 51.- 52.lapa).

Motīvu daļa

[6] Tiesas kolēģija, noklausījusies apsūdzētā liecības [5], prokurores [4] argumentus, iepazinusies ar lietas materiāliem, izvērtējusi pierādījumus lietā, apelācijas protesta [3] argumentus, uzskata, ka iesniegtais apelācijas protests [3] ir noraidāms, bet tiesas spriedums [1], [2] atceļams daļā par apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/, noteiktajiem galīgajiem sodiem, kā arī atceļams daļā par /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli un šajās daļās taisāms jauns spriedums.

[7] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 562.panta pirmo daļu, tiesas izmeklēšana un tiesas debates apelācijas instances tiesā notiek sūdzībā un protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad apelācijas instances tiesai rodas šaubas par pirmās instances tiesas konstatēto apsūdzētā, dalībnieku vai līdzdalībnieku vainu vai atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

[7.1] Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa spriedumā ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi apsūdzēto darbības, noteikusi /pers. A/ un /pers. B/ tiesisku, pamatotu, samērīgu un individualizētu sodu par inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, pareizi piedzinusi procesuālos izdevumus, pareizi izlēmusi jautājumu par drošības līdzekļa - apcietinājuma - piemērošanas turpināšanu apsūdzētajam /pers. B/ un rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem, kā arī atbilstoši Krimināllikuma 52.panta ceturtajai daļai, soda termiņā ieskaitījusi aizturēšanā un apcietinājumā pavadītas dienas izskatāmajā lietā. Šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums nav noprotestēts un netiek vērtēts apelācijas instances tiesā.

[7.2] Kriminālprocesa likuma 511.panta otrā daļa noteic, ka spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam. Savukārt Kriminālprocesa likuma 512.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā par galīgā soda noteikšanu abiem apsūdzētajiem [1], [2] ir pretrunīgs, jo sprieduma motīvu daļā tiesa norāda, ka galīgais sods apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, proti, ar pirmās instances tiesas spriedumu noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējiem spriedumiem. Taču sprieduma [1], [2] rezolutīvajā daļā tiesa, nosakot galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu apsūdzētajiem, daļēji pievienoja sodus, kas noteikti ar iepriekšējiem spriedumiem. Tātad tiesa nepamatoti sodu noteica pēc noteiktā soda, nevis neizciestā soda, lai gan Krimināllikuma 51.pantā ir noteikts, ka pievieno sodu kas nav izciests.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pretrunīgs. Pretrunīgs tiesas spriedums nevar tikt atzīts

par tiesisku un pamatotu Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas izpratnē, jo tiesa nepareizi piemēroja materiālo tiesību normu, un tas ir atceļams daļā apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/, noteiktajiem galīgajiem sodiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 565.panta otro daļu, apelācijas instances tiesa konstatējusi Krimināllikuma nepareizu piemērošanu, piemēro panta pirmās daļas prasības arī citiem apsūdzētajiem, kas notiesāti par to pašu noziedzīgo nodarījumu, neatkarīgi no tā, vai par to iesniegta apelācijas sūdzība vai protests.

Turklāt pirmās instances tiesas sprieduma pasludināšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ izcieta brīvības atņemšanas sodu (no 2017.gada 2.maija) pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmuma, ar kuru izpildīts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 25.jūlija spriedumu noteiktais brīvības atņemšanas sods, līdz ar to pilnīgi nepamatoti pirmās instances tiesa atstāja negrozītu izskatāmajā lietā piemēroto drošības līdzekli - nodošana policijas uzraudzībā. Tiesas kolēģija atzīst, ka arī šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams.

[7.3] Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi Krimināllikuma pārkāpumu - Krimināllikuma Vispārīgās daļas panta nepareizu piemērošanu, kas noveda pie nelikumīga nolēmuma, līdz ar to tas ir pamats sprieduma atcelšanai un jauna sprieduma taisīšanai daļā par apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ noteiktajiem galīgajiem sodiem.

Ņemot vērā iepriekš norādīto [7.2], tiesas kolēģija atzīst, ka, ir nepieciešams pārsniegt apelācijas protesta robežas, jo jāizvērtē galīgā soda noteikšanas likumība un pamatotība arī apsūdzētajam /pers. B/.

[8] Tiesas kolēģija, izvērtējot prokurores Intas Pumpures apelācijas protestā [3] un apelācijas instances tiesas sēdē [4] norādītos argumentus, konstatē, ka prokurores apelācijas protests [3] ir noraidāms turpmāk norādīto argumentu dēļ.

[8.1] Tiesas kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas spriedumā secinājumu, ka apsūdzētie ir izdarījuši nevis vienotu turpinātu noziedzīgu nodarījumu, bet divus patstāvīgus Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētus noziegumu. Bet ievērojot, ka tiesa nav tiesīga grozīt apsūdzību uz smagāku, tādējādi pasliktinot apsūdzēto stāvokli, ja to nelūdz prokurors, tiesa pamatoti uzskatīja, ka apsūdzētie ir saucami pie likumā paredzētās atbildības atbilstoši viņiem celtajai apsūdzībai.

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotiem prokurores argumentus, ka apsūdzēto liecības ir pretrunīgas un nav konsekventas, netika savākti citi pierādījumi, kas apliecinātu, ka abi apsūdzētie izdarīja divus patstāvīgus Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētus noziegumus.

Tiesas kolēģija konstatē, ka abi apsūdzētie pirmstiesas procesā liecināja, ka izdarīja divas zādzības. Tā /pers. A/ 2017.gada 25.februārī liecināja, ka vispirms viņi paņēmuši pagrabā divus velosipēdus un devušies prom. Aizbraukuši pie /pers. B/ un iedzēruši alu. Pēc tam abi nolēmuši vēlreiz aizbraukt un baznīcu, lai nozagtu vēl kaut ko (lietas 1.sējuma 70.-71.lapa).

2017.gada 11.aprīlī /pers. A/ liecināja, ka no pagraba paņēmis velosipēdu un kopā ar /pers. B/ aizbrauca ar nozagtajiem velosipēdiem. Pēc kāda laika atgriezušies baznīcā un izdarījuši otro zādzību (lietas 77.-78.lapa).

2017.gada 23.februārī liecību pārbaudē uz vietas /pers. A/ norādīja uz vietu, kur 2017.gada 23.februārī viņš kopā ar /pers. B/ veica divas zādzības, paskaidroja, ka kad veica otro zādzību velosipēdi atradušies pie ieejas durvīm ārpusē, jo ar tiem bija atbraukuši, lai otrreiz izdarītu zādzību (lietas 1.sējuma 79.-83.lapa).

/pers. B/ nopratināts 2017.gada 28.martā liecināja, ka pirmajā reizē nozadzis velosipēdu un /pers. A/ nozadzis velosipēdu. Otrajā reizē viņš nozadzis liecībā norādītās mantas, bet /pers. A/ nozadzis krūmgriezi, kasti un mugursomu, kurā bija kausi, vīns, un vēl kaut kas, ko viņš nezinot (lietas 1.sējuma 108.-109.lapa).

2017.gada 30.martā /pers. B/ liecināja, ka kad kopā ar /pers. A/ otro reizi apzadzis baznīcu un pārbraucot pāri ceļam apstājušies, jo /pers. A/ velosipēdam kaut kas noticis ar ķēdi. Liecināja, ka pēc pirmās zādzības no baznīcas aizbraukuši pie viņa, kur pasēdējuši apmēram stundu un aizbraukuši atpakaļ uz baznīcu. Otro reizi baznīcā bijuši apmēram 20 minūtes, līdz ar to otrā zādzība notikusi apmēram ap plkst.21.10. Pirmā zādzība notikusi apmēram ap plkst.20.00 (lietas 1.sējuma 110.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija konstatē, ka abi apsūdzētie konsekventi liecina par to, ka izdarīja divas zādzības un nodoms izdarīt otro zādzību viņiem radies pēc pirmās zādzības pabeigšanas alkohola lietošanas laikā, kad viņi jau bija aizgājuši prom.

Tiesību doktrīnā atzīts, ka atsevišķu (vienotu) turpinātu noziedzīgu nodarījumu veido vairākās savstarpēji saistītas tādas pašas darbības, kas vērstas uz kopēju mērķi, un tās aptver vainīgās personas vienots nodoms, tāpēc savā kopumā šādas darbības veido vienu noziedzīgu nodarījumu (skat.U.Krastiņš, V.Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII1 nodaļa). Rīgā, TNA, 2015., 122.lpp.).

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka apsūdzētie izdarīja divus noziedzīgus nodarījumus nevis vienu turpinātu, kā to norāda prokurore [3], jo nodoms izdarīt otro zādzību, kaut arī no tās pašas vietas, apsūdzētajiem radies jau pēc tam, kad viņu pabeidza pirmo zādzību un ar nozagtajiem velosipēdiem aizgāja prom. Līdz ar to prokurores protests šajā daļā ir nepamatots.

[8.2] Tiesas kolēģija, vērtējot apelācijas protestā [3] lūgumu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par galīgā soda noteikšanu /pers. A/, konstatē, ka prokurores protests [3] nav apmierināms.

Ņemot vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta prasībām pirmās instances spriedumā [1], [2] noteiktajam sodam pievienojama pēc iepriekšējā sprieduma neizciestā soda daļa, soda termiņā, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem, nav ieskaitāms iepriekšējā apcietinājumā pavadītais laiks, kā arī laiks, kas jau izciests pēc iepriekšējā sprieduma citā kriminālprocesā, jo šajā lietā līdz apelācijas instances tiesas sēdei apcietinājums /pers. A/ nebija piemērots, bet aizturēšanā pavadītais laiks no 2017.gada 24.februāra līdz 2017.gada 25.februārim, jau ir ieskaitīts soda termiņā ar pirmās instances tiesas spriedumu.

Neizciestā soda daļa tiek aprēķināta no piespriestā soda atņemot izciesto (aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku) soda daļu. Neizciestā soda daļu ņem vērā nosakot galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta prasībām. Bet noteikto (piespriesto) sodu ņem vērā nosakot galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 5 daļu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka prokurores atsauce uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2014.gada 24.aprīļa lēmumā lietā Nr.SKK-0008-14 norādīto, ir nepamatota, jo izskatāmajā lietā ir atšķirīgi tiesiskie apstākļi, tā kā apsūdzētajam /pers. A/ izskatāmajā lietā nebija piemērots drošības līdzeklis - apcietinājums.

Tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata labot pirmās instances tiesas sprieduma regulatīvajā daļā soda termiņā ieskaitāmo laiku /pers. A/, kā to lūdza prokurore [3], norādot spriedumā pareizo gadskaitļa pēdējo ciparu, jo Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa ar 2017.gada 1.septembra lēmumu jau izlaboja šo pārrakstīšanas kļūdu, proti, 2016.gadu laboja uz 2017.gadu (lietas 1.sējuma 283.lapa).

[9] Tiesas kolēģija, ņemot vērā [6], [7] punktā norādīto, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. A/ noteikto galīgo sodu un šajā daļā taisāms jauns spriedums.

Galīgais sods apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem.

[9.1] Ar pirmās instances tiesas 2017.gada 7.jūlija spriedumu /pers. A/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Noziedzīgs nodarījums izdarīts 2017.gada 23.februārī (lietas 1.sējuma 227.-229., 256.-267.lapa).

[9.2] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 25.jūlija spriedumu /pers. A/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem)

mēnešiem, saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 8 (astoņiem) mēnešiem. Reālā soda izciešanas gadījumā sodā terminā /pers. A/ ieskaitāms laiks no 2014.gada 17.novembra līdz 2014.gada 19.novembrim. Spriedums stājies spēkā 2016.gada 5.augustā (lietas 1.sējuma 250.-252.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmumu nolemts izpildīt kriminālprocesā Nr.11088275514 ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 25.jūlija spriedumu /pers. A/ piespriesto brīvības atņemšanas sodu uz 8 (astoņiem) mēnešiem, atceļot nosacītu notiesāšanu. Lēmums stājies spēkā 2017.gada 25.aprīlī (lietas 1.sējuma 253.-255.lapa).

Sodu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmuma, ar kuru izpildīts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 25.jūlija spriedumu piespriestais brīvības atņemšanas sods, /pers. A/ izcieš no 2017.gada 2.maija (lietas 2.sējuma 11.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdes dienā, tas ir 2017.gada 23.novembrī, neizciestā soda daļa ir 1 (viens) mēnesis 7 (septiņas) dienas, jo izciestā soda daļa ir 6 (seši) mēneši 23 (divdesmit trīs) dienas.

[9.3] Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa noteic, ka, ja notiesātais pēc sprieduma taisīšanas, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma. Savukārt saskaņā ar šī panta pirmās1 daļas 2.punktu, ja ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda. Turklāt, atbilstoši Krimināllikuma 51.panta otrās daļas noteikumiem, galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. A/, saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu pirmās instances tiesas spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienojams sods, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmuma, ar kuru izpildīts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 25.jūlija spriedumu piespriestais brīvības atņemšanas sods.

Tiesas kolēģija, ņemot vērā pirmās instances tiesas spriedumā konstatētās apsūdzētā raksturojošās ziņas un galīgā soda noteikšanas principus, atzīst, ka saskaitot sodus pēc vairākiem spriedumiem, ir piemērojams apsūdzētajam /pers. A/ labvēlīgākais sodu saskaitīšanas princips, proti, daļējā sodu saskaitīšana, jo šo principu piemēroja pirmās instances tiesa, ko neapstrīdēja prokurore.

Ņemot vērā minēto un ievērojot Krimināllikuma 51.panta prasības, galīgais sods /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšana uz 9 (deviņiem) mēnešiem.

[10] Tiesas kolēģija, ņemot vērā [6], [7], [7.3] punktā norādīto, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. B/ noteikto galīgo sodu un šajā daļā taisāms jauns spriedums.

[10.1] Tiesas kolēģija konstatē, ka ar pirmās instances tiesas 2017.gada 7.jūlija spriedumu /pers. B/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Noziedzīgs nodarījums izdarīts 2017.gada 23.februārī (lietas 1.sējuma 227.-229., 256.-267.lapa).

[10.2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 24.novembra spriedumu, kas stājies spēkā 2016.gada 17.decembrī, /pers. B/ sodīts par 2015.gada 4.janvārī izdarīto Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Reālā soda izciešanas gadījumā ieskaitīts kā izciests - apcietinājumā pavadītais laiks 2015.gada 5.-6.janvārī (lietas 2.sējuma 38.-40.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu, kas stājies spēkā 2017.gada 24.janvārī, /pers. B/ sodīts par 2016.gada 11.septembrī izdarīto Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. B/ reālā brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā soda terminā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 2016.gada 11.septembra līdz 2016.gada 15.novembrim (lietas 2.sējuma 41.-44.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 17.maija lēmumu, noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 24.novembra un Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu kopības un galīgais sods /pers. B/ noteikts brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu 5 (pieciem) mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu sods /pers. B/ noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu reālā brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā soda terminā ieskaitāms laiks no 2015.gada 5.janvāra līdz 2015.gada 6.janvārim un no 2016.gada 11.septembra līdz 2016.gada 15.novembrim. Lēmums stājies spēkā 2017.gada 3.jūlijā (lietas 2.sējuma 45.-48.lapa). Tiesas kolēģija, ņemot vērā Augstākās tiesas 2014.gada 24.aprīļa lēmumā lietā Nr. SKK-0008/2014 norādītās atziņas, secina, ka /pers. B/ nav uzsācis soda izciešanu, jo viņam jau 2017.gada 25.februārī izskatāmajā lietā piemērots drošības līdzeklis apcietinājums (lietas 1.sējuma 158.-159.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdes dienā, tas ir 2017.gada 23.novembrī, neizciestā soda daļa pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 17.maija lēmuma, ar kuru noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 24.novembra un Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu kopības, ir 1 (viens) gads 2 (divi) mēneši 24 (divdesmit četras) dienas, jo izciestā soda daļā ir 2 (divi) mēneši 6 (sešas) dienas, ņemot vērā soda terminā ieskaitīto laiku no 2015.gada 5.janvāra līdz 2015.gada 6.janvārim un no 2016.gada 11.septembra līdz 2016.gada 15.novembrim.

Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa nepamatoti soda terminā ieskaitīja laiku 2015.gada 5.janvāra līdz 2015.gada 6.janvārim un no 2016.gada 11.septembra līdz 2016.gada 15.novembrim, jo minētais periods ir ņemams vērā nosakot neizciesto soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma. Minēto kļūdu tiesas kolēģija nevar izlabot, jo šajā daļā nav iesniegts prokurora protests.

[10.3] Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa noteic, ka, ja notiesātais pēc sprieduma taisīšanas, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma. Savukārt saskaņā ar šī panta pirmās1 daļas 2.punktu, ja ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda. Turklāt, atbilstoši Krimināllikuma 51.panta otrās daļas noteikumiem, galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesas kolēģija, ņemot vērā pirmās instances tiesas spriedumā konstatētās apsūdzētā raksturojošās ziņas un galīgā soda noteikšanas principus, atzīst, ka saskaitot sodus pēc vairākiem spriedumiem, ir piemērojams apsūdzētajam /pers. B/ labvēlīgākais sodu saskaitīšanas princips, proti, daļējā sodu saskaitīšana, jo šo principu piemēroja pirmās instances tiesa, bet protests šajā daļā nebija iesniegts.

Ievērojot Krimināllikuma 51.panta prasības, tiesas kolēģija atzīst, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu piespriestajam sodam daļēji pievienojams sods, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 17.maija lēmuma, ar kuru noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 24.novembra un Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu kopības, un galīgais sods nosakāms brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Šajā kriminālprocesā /pers. B/ 2017.gada 25.februārī piemērots drošības līdzeklis - apcietinājums (lietas 1.sējuma 158.-159.lapa) un pirmās instances tiesa pamatoti soda terminā ir ieskaitījusi laiku no 2017.gada 24.februāra līdz 2017.gada 7.jūlijam.

/pers. B/ brīvības atņemšanas soda izciešana skaitāma no 2017.gada 23.novembra, papildus soda izciešanas terminā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks no 2017.gada 8.jūlija līdz 2017.gada 23.novembrim.

[11] Pirmās instances tiesas sprieduma pasludināšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ izcieta brīvības atņemšanas sodu (no 2017.gada 2.maija) pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmuma, ar kuru izpildīts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 25.jūlija spriedumu noteiktais brīvības atņemšanas sods, līdz ar to pilnīgi nepamatoti pirmās instances tiesa atstāja negrozītu izskatāmajā lietā piemēroto drošības līdzekli - nodošana policijas uzraudzībā. Ņemot vērā, ka šajā krimināprocesā /pers. A/ ir piemērots brīvības atņemšanas sods tiesas kolēģija atzīst, ka viņam piemērotais drošības līdzeklis - nodošana policijas uzraudzībā grozāms uz apcietinājumu, līdz ar to, /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešana skaitāma no 2017.gada 23.novembra.

[12] Pārējā daļā, tas ir [7.1] punktā norādītajā, un daļā par apsūdzētajam /pers. B/ soda termiņā ieskaitīto aizturēšanas un apcietinājuma laiku no 2015.gada 5.janvāra līdz 2015.gada 6.janvārim, no 2016.gada 11.septembra līdz 2016.gada 15.novembrim, pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

[13] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Krimināllietu tiesas kolēģija
nosprieda

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 7.jūlija spriedumu atcelt daļā par apsūdzētajiem /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, noteiktajiem galīgajiem sodiem, daļā par /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 7.jūlija spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmuma, ar kuru izpildīts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 25.jūlija spriedumu piespriestais brīvības atņemšanas sods un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli - nodošana policijas uzraudzībā grozīt uz apcietinājumu.

/pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanu skaitīt no 2017.gada 23.novembra.

/pers. B/, personas kods /personas kods/, saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 7.jūlija spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 17.maija lēmuma, ar kuru noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 24.novembra un Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu kopības, un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

/pers. B/ brīvības atņemšanas soda izciešanu skaitīt no 2017.gada 23.novembra, papildus soda izciešanas termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2017.gada 8.jūlija līdz 2017.gada 23.novembrim.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Nolēmumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574.pantā un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2017.gada 8.decembrī.

Tiesnese Aina Nicmane

Tiesnese Tamāra Broda

Tiesnese Žaneta Vēvere